DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W POZNANIU

Poznań, 10 lipca 1952 | Nr 12 | Poz. 53—56

TREŚĆ:

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

53

UCHWAŁA
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

Nr 15/52 z dnia 21 czerwca 1952 r. w sprawie przygotowania akcji żniwno-omłotowej.

Trzeci rok Planu 6-letniego stawia przed masami pracującymi woj. poznańskiego napięte zadania w mieście i na wsi.

Z uwagi na rolniczy charakter województwa, zadania te koncentrują się w pierwszym rzędzie wokół podniesienia produkcji rolnej, podniesienia wydajności plonu z hektara, powiązania produkcji rolniczej z stale i systematycznie rosnącą produkcją socjalistycznego przemysłu, wzmacniając tym samym spójnię między miastem i wsią, zabezpieczając zaopatrzenie klasy robotniczej w artykuły pierwszej potrzeby.

Podstawą i gwarancją stałego wzrostu wydajności w produkcji rolnej był i jest sojusz robotniczo-chłopski, wiążący chłopstwo pracujące z bohaterską klasą robotniczą w wspólnej walce o pokój, o postęp, o socjalizm.

Rosnąca z dnia na dzień świadomość polityczna chłopstwa wojew. poznańskiego i wraz z tym rosnące poczucie odpowiedzialności za rozkwit, wzrost dobrobytu i potęgę naszej Ludowej Ojczyzny, powodują coraz to mocniejsze włączanie się wsi woj. poznańskiego do wysiłku całego narodu. Dowodem tego była wiosenna kampania siewna, przebiegająca w atmosferze współzawodnictwa, które w szerokim zakresie zostało podjęte dla uczczenia 60-lecia urodzin ob. Prezydenta Bieruta, stanowiąc równocześnie mocny protest przeciw knowaniu imperialistów zachodnich. Wynikiem tego była lepsza niż dotychczas uprawa ziemi, szersze stosowanie najnowszych zdobyczy agrotechnicznych, sprawniejsza likwidacja odłogów i ugorów i w ten sposób przygotowana została podstawa pod bogate plony 1952 r.

Podstawowym zadaniem stojącym w obecnej chwili przed Państwowymi Gospodarstwami Rolnymi, Spółdzielniami Produkcyjnymi i chłopstwem indywidualnym jest sprawne przygotowanie akcji żniwnej i omłotów. Troska o pełny, terminowy i staranny zbiór plonów — to troska o chleb dla klasy robotniczej, dla budowniczych Nowej Huty, Jaworzna, Nowych Tych i tysięcy innych inwestycji Planu 6-letniego, to troska o warunki bytu milionowych mieszkańców miast — robotników fabryk, tworzących nowe bogactwa naszej Ojczyzny.

Wroga działalność elementów kapitalistycznych — kułackich na wsi zaostrza walkę klasową, i stawia przed Radami Narodowymi obowiązek wzmożenia czujności wobec wroga klasowego i paraliżowania wszelkich prób dywersji, oraz sabotażu w przygotowaniu i przeprowadzeniu akcji żniwnoomłotowej. Przed radami narodowymi stoi szczególne zadanie przełamywania objawów bierności i przezwyciężenia zaniedbań, które ujawniły się w toku ubiegłorocznej akcji żniwnej.

Od sprawnego przygotowania akcji żniwnej i omłotowej, i właściwego włączenia się rad, unikniemy strat w plonach, wzmożemy tempo naszego rozwoju, przyczynimy się do szybszego i pełniejszego wykonania 3 roku planu 6-letniego

Dla sprawnego, terminowego i planowego przeprowadzenia akcji żniwnej i omłotów Wojewódzka Rada Narodowa uchwala:

1. Rady Narodowe, Komisje Rad oraz Prezydia Rad Narodowych wszystkich stopni, przystąpią bezzwłocznie do pełnej mobilizacji wszystkich sił i środków gwarantujących całkowite przygotowanie do sprawnego przeprowadzenia akcji żniwno-omłotowej.

W szczególności w terminie do dnia 5 lipca 52 r. powiatowe i gminne rady narodowe wysłuchają na sesjach szczegółowych sprawozdań z stopnia przygotowania do akcji, i wytyczą zasadniczą linię postępowania wszystkich, władz i instytucji w sposób pośredni z akcją związanych.

2. Komisje Rolnictwa i Leśnictwa oraz komisje rolne tak wojewódzkiej, jak powiatowych, miejskich i gminnych rad narodowych przystąpią w oparciu o sporządzane plany do społecznej kontroli przygotowań do akcji żniwnej w Państw. Gosp. Rolnych, Sp-niach Produkcyjnych i gospodarstwach indywidualnych. Wnioski Komisji zmierzające do usunięcia wszystkich dostrzeżonych braków i niedociągnięć w akcji żniwnej, prezydia rad winne załatwiać bezzwłocznie.

3. Rady Narodowe, Komisje Rad, prezydia i cały aparat służby rolnej przystąpią do pełnej mobilizacji mas chłopskich, załóg PGR i członków spółdzielń produkcyjnych dla osiągnięcia całkowitej gotowości materialnej żniw. Temu celowi winne służyć narady członków rady, komisji oraz prezydiów rad z załogami PGR, z członkami spółdzielń produkcyjnych oraz chłopstwem indywidualnym. W szczególności narady te winne stać się punktem wyjściowym szerokiej fali współzawodnictwa indywidualnego, grupowego i zbiorowego zespołów, spółdzielń i gromad, oraz dążyć do pełnego wykorzystania dla prac żniwno-omłotowych wszystkich nieuruchomionych jeszcze na wsi rezerw ludzkich.

4. Na bazie tych narad prezydia rad narodowych wszystkich stopni przygotują bilans sił roboczych w Państw. Gospodarstwach Rolnych i Spółdzielniach Produkcyjnych, w oparciu którego zabezpieczą potrzebną pomoc dla sprawnego przeprowadzenia żniw i omłotów.

Prezydia Gminnych Rad Narodowych przy czynnym włączaniu się Komisji Rolnych przygotują i zatwierdzą szczegółowy plan pomocy sąsiedzkiej dla gospodarstw indywidualnych.

W pierwszym rzędzie pomocą sąsiedzką należy objąć te gospodarstwa rolne, którym grozi brak sił roboczych z powodu odbywania przez członków rodzin czynnej służby wojskowej.

5. Prezydia rad narodowych, dyrektorzy i kierownicy wydziałów politycznych POM otoczą szczególną opieką spółdzielnie produkcyjne i Komitety Założycielskie. Spółdzielniom należy zapewnić opiekę polityczną, uaktywnić ich życie wewnętrzne przy zachowaniu pełnej samodzielności. Szczególną opieką otoczyć należy spółdzielnie przystępujące w tym roku do pierwszych wspólnych zbiorów.

6. Państwowa służba rolna w toku przygotowania do żniw przystąpi przy wykorzystaniu zespołów lektorskich do przeprowadzenia wykładów obejmujących swoją tematyką zagadnienia agrotechniczne z okresu żniw, jak właściwe rozpoczęcie żniw, podorywki, siew poplonów itp. Wykłady te winne być poparte lekturą, filmami, pokazami i innymi formami propagandy wizualnej.

Państwowa służba rolna zapewni w toku żniw sprawną sprawozdawczość — oraz zorganizuje służbę informacyjną dla PGR, spółdzielń i gromad oraz społeczeństwa miejskiego o przebiegu akcji, o przodujących gospodarstwach rolnych w gromadach i gminach.

7. Wezwać ORZZ, Ligę Kobiet, ZMP i ZSCh, do pełnego włączenia się w przygotowanie do żniw i omłotów. W szczególności organizacje te winny dążyć do całkowitego zmobilizowania swych członków, włączenia ich w zakres pracy uświadamiającej i bezpośredniej pomocy.

Związki Zawodowe poprzez swój aparat terenowy przystąpić winny do zmobilizowania pomocy ludności miejskiej i stworzenia w ten sposób rezerw sił roboczych oraz pełnej aktywizacji ekip łączności miasta ze wsią.

Związek Sam. Chłopskiej w szczególności powołany jest do organizowania i kierowania współzawodnictwem w akcji żniwnej, przy czym współzawodnictwo to winne objąć wszystkie gromady i gospodarstwa indywidualne.

8. PZGS i GS na terenie województwa zobowiązać do terminowego zaopatrzenia wsi w narzędzia i materiały niezbędne do sprawnego przeprowadzenia żniw i omłotów. Spółdzielczy aparat handlowy winien być odpowiednio przygotowany w artykuły spożywcze i pierwszej potrzeby dla sprawnego zaopatrzenia wsi w okresie żniw. Prezydia Rad Narodowych dostosują godziny handlu w sklepach wiejskich, gminnych i małych miast do okresów najbardziej dla ludności wiejskiej dostosowanych w szczególności w godzinach rannych, południowych i wieczornych.

9. Prezydia Rad Narodowych i Komendy Straży Pożarnych przystąpią do przeszkolenia aparatu straży pożarnych, kontroli sprzętu strażackiego pod względem jego gotowości bojowej jak i szerokiej akcji uświadamiającej wśród ludności w celu uniknięcia strat.

10. Dla sprawnego przygotowania i przebiegu akcji żniwnej i omłotów prezydia rad narodowych powołują zespoły kierownicze w składzie swym odpowiedzialne za całość akcji.

Tegoroczna akcja żniwna oparta o zasadę jak największej oszczędności zboża i zapobieganiu strat i marnotrawstwa stanie się wielkim wkładem rolnictwa w umocnieniu gospodarki naszej Ojczyzny, wkładem w rozszerzenie i przyspieszenie pokojowego budownictwa i umocnienie sił pokojowych na świecie.

Powyższą uchwałę podaje się do wiadomości.

Wł. Migoń
Przewodniczący Prezydium Wojew. Rady Narodowej
Fr. Szczerbal
Sekretarz Prezydium Wojewodzkiej Rady Narodowej

54

UCHWAŁA
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU
Nr 16/52 z dnia 21 czerwca 1952 r. w sprawie usprawnienia walki z amerykańską stonką ziemniaczaną.

Od 2-ch lat rolnictwo województwa poznańskiego podjęło ostrą walkę z najgroźniejszym szkodnikiem upraw rolnych jakim jest amerykańska stonka ziemniaczana.

Szczególnie w roku 1951 na skutek zbrodniczych zrzutów stonki przez samoloty amerykańskiego imperializmu na terytorium N. R. D. uwydatniło się nasilenie ognisk stonki, wyrażające się cyfrą 7890 ognisk w woj. poznańskim.

Dzięki intensywnej pracy służby ochrony roślin, pomocy Wojska Polskiego i ludności pracującej miast, dzięki coraz bardziej świadomej postawie ludności wiejskiej i przy pomocy uczonych Związku Radzieckiego groźny ten szkodnik został opanowany i rolnictwo, a tym samym nasza gospodarka narodowa ochronione zostały od poważniejszych strat.

W akcję zwalczania stonki włączyły się poważnie Rady Narodowe i ich prezydia, przejmując zasadnicze Kierownictwo w zwalczaniu stonki i mobilizuje społeczeństwo do tej walki. Mimo bezsprzecznych sukcesów w zwalczaniu poważne były braki i niedociągnięcia.

Już w pracach organizacyjnych przygotowawczych uwidocznił się brak właściwego podejścia do zagadnienia walki ze stonką. Prezydia Powiatowych Rad Narodowych ograniczyły się w początkowym okresie do suchego wydawania zarządzeń i stosowania przepisów, bez podparcia tych zarządzeń szeroką akcją polityczno-uświadamiającą. Dopiero narastające niebezpieczeństwo zdołało w części zmobilizować prezydia rad.

Wskutek braku uświadomienia stworzono podatny grunt pod wrogą działalnością elementów reakcyjnych, pragnących pogrążyć nasz kraj w nędzę i pozbawić go możliwości rozwojowych. Wroga działalność powstrzymywała niektórych mniej uświadomionych chłopów od zgłaszania wykrytych ognisk, od sumiennej lustracji upraw ziemniaczanych, wskutek czego następował stały wzrost ilości ognisk i narastał koszt ich likwidacji.

Rady Narodowe, prezydia rad, komisje rolne nie kontrolowały w właściwy sposób wykonawstwa uchwał Rządu i Rad Narodowych, nie wyciągały zasadniczych sankcji w stosunku do winnych zaniedbań stwarzając tym samym pozory bezkarności i nie mobilizowały w dostateczny sposób społeczeństwa do walki z szkodnikiem.

Drużyny poszukiwaczy składały się w przeważającej części z dzieci szkolnych, często nienależycie instruowanych i przygotowanych do spełnienia zadań lustratorów upraw ziemniaczanych. Prezydia niektórych Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych popadały często w samouspokojenie, nie wykazywały dostatecznej sprawności w likwidacji ognisk i zaniedbywały tak statystykę jak i sprawozdawczość.

Zważywszy na potężny wysiłek rolnictwa województwa poznańskiego, zmierzający do pełnego wykonania zadań 3-roku planu 6-letniego oraz na poważne zadanie ochrony gospodarstwa narodowego przed stratami spowodowanymi przez amerykańską stonkę ziemniaczaną, Wojewódzka Rada Narodowa uchwala:

1. Rady Narodowe, komisje rad i prezydia rad narodowych wszystkich stopni, wobec grożącego niebezpieczeństwa dalszego rozszerzania się stonki ziemniaczanej, walkę z tym szkodnikiem potraktują jako zadanie pierwszo-planowe.

W związku z tym Prezydia Rad Narodowych, państwowa służba rolna wzmoże bardziej niż dotychczas powszechną akcję polityczno-uświadamiającą wśród ludności rolniczej i nierolniczej w wyniku której winna nastąpić szeroka mabilizacja całego społeczeństwa do walki z amerykańską stonką ziemniaczaną. Rady Narodowe i prezydia rad winne na każdym swoim posiedzeniu w okresie do końca akcji analizować jej przebieg i ustalić zasadnicze wytyczne, zmierzające do pełnej likwidacji szkodnika na terenie działalności danej rady.

2. Komisja Rolnictwa i Leśnictwa wszystkich rad narodowych niezależnie od czynnego włączenia się do akcji uświadamiającej, organizują planową kontrolę przebiegu walki ze stonką, zmierzającą do pełnego wykonania wszystkich zarządzeń i wytycznych Prezydium Rządu i Rad Narodowych.

3. Wezwać wszystkie organizacje masowe, a w szczególności Z. S. Ch., Z. M. P., L. Z. S. i Koła Gospodyń do pełnego włączenia się do walki ze stonką przez mobilizowanie członków tych organizacji do czynnego udziału w akcji zwalczania stonki.

Organizacje masowe szczebla wojewódzkiego wypracować winny plany włączenia wszystkich ogniw i członków do walki.

ZSCH winien pokierować natychmiast szerokim współzawodnictwem w akcji przeciwstonkowej, którym objąć należy wszystkich chłopów pracujących wsi.

Wojewódzki Zarząd ZMP włączy do Czynu Zlotowego zagadnienie walki z amerykańską stonką ziemniaczaną, i wspólnie z Prezydium Woj. R. N. przy udziale prasy, zainicjuje konkurs na najlepsze koło drużyny poszukiwaczy.

Wojewódzka Nadzwyczajna Komisja do walki z amerykańską stonką ziemniaczaną i Prezydium Woj. R. N. zabezpieczą lustrację i kontrolę lustracji wszystkich pól ziemniaczanych na terenie województwa poznańskiego.

4. Zobowiązać radnych i członków Komisji wszystkich rad narodowych do organizowania narad z ludnością wiejską w gromadach, w których istnieją nasilenia stonki, celem zmobilizowania ludności do walki z tym szkodnikiem.

5. Prezydia Rad Narodowych pociągną do odpowiedzialności karnej przewidzianej ustawą winnych lekceważenia i niewykonania zarządzeń władz w sprawie stonki ziemniaczanej.

6. Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do wzmożenia akcji propagandowej, wykorzystania zarówno prasy, radia, radiowęzła jak i innych środków dla usilenia propagandy, w celu całkowitej i szybkiej likwidacji stonki we wszystkich powiatach województwo poznańskiego.

Powyższą uchwałę podaje się do wiadomości.

Wł. Migoń
Przewodniczący Prezydium Wojew. Rady Narodowej
Fr. Szczerbal
Sekretarz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

55

UCHWAŁA
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU
Nr 17/52 z dnia 21 czerwca 1952 r. w sprawie stanu i rozwoju oświaty w województwie poznańskim.

W chwili kiedy rządy kapitalistyczne w Europie Zachodniej zdradzają interesy narodów i najlepsze ich tradycje, kiedy kulturę narodową i ogólnoludzką wydaje się na pastwę amerykańskiego kosmopolityzmu, gwałci prawa rozwoju społecznego za dolary i przygotowuje nową wojnę przez amerykańskich, hitlerowskich ludobójców, naród polski buduje podstawy socjalizmu rękami robotnika i chłopa i inteligencji pracującej. Nauczyciel polski pogłębia pracę nad socjalistycznym wychowaniem młodego pokolenia, któremu projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zapewnia i gwarantuje prawo do

nauki, do pracy i do twórczego udziału w rozwoju kultury narodowej. Naród Polski i kraje demokracji ludowej ze Związkiem Radzieckim na czele walczą o pełne wyzwolenie społeczne wszystkich dotąd ujarzmionych narodów przez kapitalizm imperialistyczny, walczą o pokój. Dzięki pomocy, przykładowi, entuzjazmowi i ofiarności mas pracujących Z. S. R. R., umocnią się i rozszerzą potężny światowy front obrońców pokoju, krzepnie awangarda mas pracujących w krajach kapitalistycznych, rosną siły państw demokracji ludowej.

Walka o pokój w naszym kraju, to walka o zwiększenie potęgi i siły naszego państwa ludowego, o umocnienie naszego potencjału gospodarczego, o podniesienie świadomości politycznej mas ludowych, o umocnienie sojuszu robotniczo-chłopskiego, o moralne zdrowie naszej młodzieży, o pogłębienie i umocnienie naszej przyjaźni z bohaterskimi narodami Z. S. R. R. i miłującymi pokój masami pracującymi całego świata.

W toczącej się walce o pokój i Plan 6-letni decyduje świadomość mas. Nie byłoby takiego rozkwitu naszej kultury, oświaty i nauki, gdyby rosnąca gospodarka socjalistyczna nie dawała środków na zbudowanie szkół i pomocy dla kształcącej się młodzieży. Wielkie zadania Planu 6-letniego wymagają aby nauka, wiedza, szkoła mobilizowały świadomość i zapał mas pracujących do wykonawstwa tego planu, do walki o pokój i postęp.

Pełną garścią czerpie nasza młodzież z ogromnych zdobyczy zapisanych w Projekcie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Prawo do Nauki, do skarbów kultury, do zdrowia, do wypoczynku nie tylko otwiera wszystkie drogi, ale zabezpiecza i gwarantuje pełne ich wykonanie. 31,5% swego budżetu wydało nasze Państwo Ludowe w roku 1951 na kulturę, oświatę i szkolnictwo. I takiż procent budżetu zrealizowaliśmy na oświatę i kulturę w skali naszego województwa.

1. Wybudowaliśmy od 1945 r. 175 budynków szkolnych, z których część została już oddana do użytku, a pozostałe są w trakcie pełnego wykończenia. Na 1 września 1952 r. oddane zostaną do użytku nowe szkoły podstawowe, przedszkola i inne zakłady w liczbie 15.

2. Zlikwidowany został analfabetyzm jako smutna spuścizna rządów kapitalistycznych w Polsce przedwrześniowej, haniebny wyraz ciemnoty, zacofania i krzywdy społecznej wsi. Usunięty został na zawsze z ustroju szkolnego podział na szkołę dla wsi i dla miasta, podział na szkołę dla chłopa i dla inteligenta, a powszechnością obowiązku szkolnego objęte zostały wszystkie dzieci w wieku od lat 7 — 14. Zasada 7-letniego obowiązku szkolnego rozumiana i realizowana jest tak, by każde dziecko kończąc obowiązek szkolny, miało pełną szkołę podstawową. Dla tych potrzeb dostosowano sieć szkolną, podwyższono stopień organizacyjny szkół w 383 wypadkach, zapewniono przy pomocy środków wychowawczych i administracyjnych maksimum frekwencji w naszych szkołach.

3. Zagwarantowano młodzieży poprzez odpowiednie szkolenie i doskonalenie kadr nauczycielskich wszechstronne wychowanie i wykształcenie. Nowe programy szkolne, naukowe ujęcia materiału dla poznania praw rozwoju społecznego, prawdy o świecie, naukowe kształtowanie światopoglądu młodzieży w oparciu o laboratoryjne metody pracy, głębokie i nierozerwalne powiązanie szkoły ze środowiskiem i najbliższymi sojusznikami, jakimi są dla szkoły Komitety Rodzicielskie. Komitety Opiekuńcze, organizacje młodzieżowe zwłaszcza O. H. i Z. M. P., zapewniły szkole właściwą atmosferę pracy i należyte wyniki.

4. Na bazie wielkich kampanii politycznych jakimi były: dyskusja nad Projektem Konstytucji, rocznica 60-lecia urodzin Prezydenta Bolesława Bieruta i inne, w atmosferze gorącego patriotyzmu młodzieży, osiągnięte zostały poważne sukcesy w dziedzinie oświatowej. Świadczą o tym dziesiątki i setki absolwentów kursów i szkół dla pracujących na wsi, świadczy rozwój bibliotek i czytelnictwa, świadczy rozwój świetlic, przedszkoli i opieki nad dzieckiem. Wynikiem oddziaływania szkoły jest nasza młodzież, która potrafi świadomie budować, opanowywać technicznie pracę, rozumieć i doceniać zadania i drogi ogólnonarodowego rozwoju.

Mimo tych osiągnięć Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza poważne braki na odcinku oświaty.

Osiągnięcia nie objęły w równym stopniu wszystkich szkół i nauczycielstwa. Jeszcze ponad 194 uczniów w wieku szkolnym znajduje się poza szkołą. Jeszcze ponad 169 obwodów szkolnych w 21 powiatach nie znajdzie całkowitego powiązania ze szkołami pełnymi lub zbiorczymi, co zmusza ponad 1% młodzieży w wieku szkolnym do codziennego uczęszczania do szkoły w odległości dalszej niż 4 km.

Dużą rzopiętość w poziomie nauczania i wynikach nauczania wśród sąsiadujących ze sobą szkół podstawowych świadczy o tym, że nie wytworzono jeszcze takiej atmosfery wychowawczej w naszych szkołach, by stosunek młodzieży, do pracy, dyscyplina pracy, wszystko to co można ująć w słowach: „moralność socjalistyczna" uodporniła ją na złe wpływy.

Rady Narodowe Prez. Pow. i Miej. Rad Narodowych nie dość uczuliły nauczycielstwo i młodzież na działalność wroga klasowego. Wróg klasowy zwłaszcza w szkołach średnich ogólnokształcących i zawodowych wciskał się do szkoły różnymi drogami, by przy pomocy najbardziej zgubnych środków: szerzenie chuligaństwa, bumelanctwa, pijaństwa oraz prób przeciwstawiania młodzieży do władzy ludowej, utrudniać i przeszkadzać szkole w pracy wychowawczej, podrywać autorytet nauczyciela i demobilizować szkołę w jej walce o realizację postulatów planu 6-letniego w walce o wyniki nauczania Działalność Komitetów Rodzicielskich we współpracy ze szkołą ograniczało się jeszcze w wielu wypadkach do pomocy materialnej szkole, bez aktywniejszego udziału rodziców w walce o wyniki nauczania i wychowania. Udział Komitetów Rodzicielskich w naradach wytwórczych Rad Pedagogicznych, Organizacji Związkowej i młodzieżowych, w hospitowaniu lekcyj szkolnych był jeszcze stale niedostateczny. Oddziaływanie szkoły i nauczycielstwa w kierunku interesowania rodziców sprawami pedagogiki mimo wielu wysiłków nie objęły szerszego kręgu rodziców. Trudno jeszcze dziś osiągnąć pełną frekwencję rodziców na zebraniach, dyskusjach pedagogicznych, przedstawieniach propagandowo-wychowawczych i innych. Komitety Rodzicielskie nie skupiły jeszcze przy szkole aktywu społecznego, rekrutującego się spośród najaktywniejszych rodziców, a tym samym nie wpłynęły na pogłębienie atmosfery ideologicznej i nie wsparły postępowych nauczycieli w ich pracy.

Komitety Opiekuńcze, powołane przez Powiatowe Rady Związków Zawodowych przy wielu szkołach były całkowicie bezczynne. Wynikało to z niedostatecznego interesowania się i kontroli związków zawodowych zadaniami i rolą wyłonionych przez siebie komitetów stąd jeszcze słabe powiązanie szkoły z zakładami pracy, instytucjami i przedsiębiorstwami. Podejmowane przez szkołę i nauczycielstwo socjalistyczne metody prac jak zobowiązania i współzawodnictwo nie znajdowały należytego poparcia ze strony Powiatowych, Miejskich i Gm. Komisji Oświaty i Kultury oraz Prezydia Rad Narodowych. Często przypadkowa analiza zagadnień oświatowych, mało systematyczna kontrola realizacji podejmowanych uchwał i zobowiązań, niedostateczne wysiłki w aktywizowaniu organizacji masowych w pracach oświatowych, osłabiały poczynania szkoły w walce o wyniki nauczania i wychowania.

Szkolnictwo zwłaszcza na odcinku oświaty dla pracujących, a w szczególności w upowszechnieniu kultury i czytelnictwa na wsi nie znajduje należytego oparcia o współdziałania Rad Zakładowych, Dyrekcji Zakładów Pracy, a w wielu wypadkach organizacji masowych. Wynikiem braku współdziałania jest słaba frekwencja na kursach języka rosyjskiego, na kursach i szkołach dla pracujących, świetlicach, są słabe wyniki nauczania na wymienionych placówkach.

Zważywszy na powyższe, Wojewódzka Rada Narodowa uchwala:

1. Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Wojewódzką Komisję Oświaty i Kultury i Prezydia Rad Narodowych do pełnej troski o wychowanie młodzieży, zabezpieczenie jej przed wpływami wroga klasowego, roztoczenie opieki nad wszystkimi formami oświaty pozaszkolnej zwłaszcza świetlicami dworcowymi, świetlicami poza szkolnymi, państwowymi i społecznymi domami opieki nad dzieckiem, domami harcerza i młodzieżowymi domami kultury.

2. Prezydium Woj. R. N. dokona analizy wykonania planu terenowego w zakresie:

a) podniesienia stopnia organizacyjnego szkół, powszechności nauczania, korekty sieci szkolnej zwłaszcza w odniesieniu do powiatów wschodnich,

b) zorganizowania nowych szkół i ich budowy zgodnie z planem inwestycyjnym ze szczególnym zwróceniem uwagi na budowle przewlekające się.

3. Wojewódzka Rada Narodowa poleca Prezydium Woj. R. N. pełną opiekę, kontrolę i instruktarz nad przygotowaniem nowego roku szkolnego, aby szkoły mogły spełnić należycie stojące przed nimi zadania.

4. Komisja Oświaty i Kultury we współdziałaniu z Prezydiami Gminnych, Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych w terminie do 20 sierpnia 1952 r. dopilnują i przeprowadzą kontrolę odnośnie:

a) terminowego przeprowadzenia remontów budynków i izb lekcyjnych,
b) dodatkowego przygotowania nowych izb lekcyjnych w szkołach o podwyższonym stopniu organizacyjnym,
c) dostarczenia mieszkań dla nowomianowanych nauczycieli,
d) terminowego zaopatrzenia szkół i nauczycieli w opał,
e) zapewnienia szkołom należytej obsługi,
f) uporządkowania obejść szkolnych, studni, boisk, ogródków doświadczalnych,
g) zorganizawania Komitetów Rodzicielskich i członków Komisji Oświaty i Kultury w aktyw kontrolny stanu przygotowań szkół do nowego roku szkolnego.

5. Komisję Oświaty i Kultury wespół z Prezydiami Rad Narodwych, Powiatowych Rad Związków Zawodowych, Związku Nauczycielstwa Polskiego, Zarządów Organizacji Masowych i Młodzieżowych, dopilnują poprzez planową kontrolę i instruktarz pełnej realizacji podjętego współzawodnictwa międzyszkolnego i zobowiązań Komitetów Rodzicielskich, szkół, nauczycielstwa na odcinku przygotowania do nowego roku szkolnego.

6. Rady Narodowe w terminie do dnia 20 sierpnia 1952 r. poddadzą gruntownej analizie problem powszechności nauczania na terenie powiatu i gmin i związane z tym zagadnieniem pełnej ewidencji dzieci w wieku szkolnym, korektury sieci szkolnej, podwyższenia stopnia organizacyjnego szkoły i planowego budownictwa szkolnego.

7. Komisje Oświaty i Kultury wespół z przedstawicielami organizacji masowych, Z.H.P., Z.S.Ch., L.K. i Z.Z. zagwarantują właściwą rekrutację młodzieży do szkół wszystkich typów w przewidzianych zarządzeniami terminach.

8. Prezydia Rad Narodowych przeprowadzą w terminie do 30 czerwca br. instruktarzowe odprawy z przewodniczącymi Gminnych Rad Narodowych i Komisji Oświaty i Kultury w sprawach przygotowania nowego roku szkolnego.

9. Rady Narodowe problem zdrowotności młodzieży szkolnej uczynią przedmiotem szczególnego zainteresowania w roku szkolnym 1952/53.

10. Prezydia Powiatowych, Miejskich i Gminnych Rad Narodowych otoczą większą niż dotychczas opieką zdrowie młodzieży szkolnej. Każde dziecko szkolne przynajmniej raz w ciągu roku szkolnego winno być poddane badaniu lekarskiemu. Dlatego w celu organizowania opieki lekarskiej, dążyć należy do zwiększenia sieci gabinetów lekarskich, dentystycznych, ambulatoriów międzyszkolnych i ekip wyjazdowych. Wzmocniona opieka lekarska w szkołach zapewni w znacznym stopniu podniesienie sprawności fizycznej młodzieży.

11. Prezydia Rad Narodowych oraz komisje oświaty w trosce o wyniki nauczania i wychowania w szkołach wszystkich typów nawiążą ścisłą łączność z organizacjami masowymi i społecznymi a przede wszystkim z Komitetami Rodzicielskimi i Opiekuńczymi i zapewnią im właściwy skład oraz uaktywnią je przez częste analizy działalności i należyty instruktarz.

12. Wojewódzka Rada Narodowa zaleca Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Poznaniu zorganizować Młodzieżowy Pałac Kultury w Poznaniu, w którym znalazłaby właściwą atmosferę wychowawczą najbardziej uzdolniona i ofiarna młodzież Poznania.

13. Prezydia Rad Narodowych powinny zająć się warunkami bytowymi nauczycielstwa, aby stworzyć lepsze warunki pracy na odcinku wychowania i nauczania młodzieży.

Powyższą uchwałę podaje się do wiadomości.

Wł. Migoń
Przewodniczący Prezydium Wojew. Rady Narodowej
Fr. Szczerbal
Sekretarz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

56

ZARZĄDZENIE
PREZYDIUM WOJEW. RADY NARODOWEJ W POZNANIU

Nr Or. IV-96c/3/52 z dnia 1 lipca 1952 r. w sprawie zmiany granic gromad w powiatach: obornickim i poznańskim.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr 6 poz. 48) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza:

§ 1. Wyłącza się z gromady Łukowo w gminie Oborniki-Północ w powiecie obornickim wieś Kowanowo i tworzy się z jej obszaru samodzielną gromadę pod nazwą „Kowanowo" w tejże gminie i powiecie.

§ 2. W powiecie obornickim znosi się:
a) gromadę Oborniki-Nadleśnictwo w gminie Oborniki-Północ, a z jej obszaru włącza się:
1) sanatorium Z. U. S. „Kowanówko" do gromady Kowanówko,
2) leśniczówki: Nowołoskoniec i Lipka do gromady Nowołoskoniec,
3) borostwo i leśniczówkę Bębnikąt oraz osiedle Wojciechowo I i Wojciechowo II do gromady Lipa,
4) leśniczówkę Ludomy do gromady Ludomy,
5) leśniczówkę Rożnowo do gromady Jaracz,
6) leśniczówkę Marylówka do gromady Bąblin,
7) leśniczówkę Wypalanki do gromady Kiszewo,
8) nadleśnictwo Oborniki, Nadleśnictwo i leśniczówkę Mycin do gromady Dąbrówka Leśna;
b) gromadę Łopuchówko-Nadleśnictwo w gminie Murowana Goślina, a z jej obszaru włącza się:
1) nadleśnictwo i gajówkę Łopuchówko oraz leśniczówkę Głęboczek do gromady Głębocko,
2) leśniczówkę Boduszewo do gromady Boduszewo,
3) gajówki: Celiniec i Odrzykożuch do gromady Zielonka;
c) gromadę Kąty-Nadleśnictwo w gminie Murowana Goślina, a z jej obszaru włącza się:
1) nadleśnictwo Kąty — Nadleśnictwo do gromady Białęgi,
2) leśniczówkę Brody do gromady Wojnowo,
3) leśniczówkę Brzeźno do gromady Brzeźno,
4) „ Buczyna do gromady Boguniewo,
5) „ Długa Goślina do gromady Łoskoń Stary,
6) „ Olszyna do gromady Laskowo,
7) „ Starczanowo do gromady Starczanowo,
8) „ Łaskoń i osiedle Gozdowiec do gromady Długa Goślina.

§ 3. Wyłącza się z gromady Puszczykowo w gminie Puszczykowo w powiecie poznańskim wsie Puszczykowo Stare i Puszczykówko, a z ich obszarów tworzy się samodzielne gromady pod nazwą „Puszczykowo Stare" i „Puszczykówko" w tejże gminie i powiecie.

§ 4. Wyłącza się z gromady Swadzim w gminie Tarnowo Podgórne w powiecie poznańskim osadę robotniczą Przeźmierowo o powierzchni 329.32.70 ha składającą się z obrębu Przeźmierowo Nr 184a, karta mapy 4 i 6 w całości oraz następ. parcel z karty mapy 5: 16/9, 1, 22/7, 24/7, 25/7, 27/7, 31—33/2, 34/8, 35/7, 36/7, 37—40/8, 41/7, 42/7, 43/8, 44/8, 45/7, 46/7, 48—90/7, 100—101/7, 104—105/7, 47/8, 107—221/7, 222—231/2, 232/3, 234—236/3, 237/7, 238—242/3, 243/7, 244/3, 245/7, 247/7, 248/7, 249/2, 250/3, 266—277/7, 280/3, 281—289/7, 251—259/7 i z jej obszaru tworzy się samodzielną gromadę pod nazwą „Przeźmierowo" w tejże gminie i powiecie.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1952 r.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
T. Kwaśniewski, Zast. Przewodniczącego Prezydium.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Plac Wolności 14
Konto PKO. Nr V-4023/431 Dz. Urz. Woj. Rady Nar.

Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu wydawany jest 10 i 25 każdego miesiąca. Materiały do publikacji dostarczyć należy Redakcji najpóźniej 7 dni przed ukazaniem się Numeru.
Prenumerata roczna — 18,— zł, półroczna 10,— zł.
Prenumeratę należy uiszczać z góry bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.
Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Admin. najpóźniej 3 dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.
Cena niniejszego egz. — 90 gr.

ODBIORCA:

Tłoczono w Pozn. Zakł. Graf. 2 — 1193 — 3. VII.—7. VII. 52 — K-3-38017 — druk. sat. — kl. VII — 60 g — A 1